

sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które wyłącza z zakresu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych – a tym samym z uzyskania odszkodowania z tytułu tego ubezpieczenia – uszkodzenia ciała i szkody materialne poniesione przez pieszego poszkodowanego w wypadku w ruchu drogowym z tego tylko powodu, iż ów pieszy był ubezpieczającym i właścicielem pojazdu, który spowodował te szkody.

(¹) Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 stycznia 2017 r. w sprawie T-187/16, Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 marca 2017 r. przez Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG

(Sprawa C-158/17 P)

(2017/C 382/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (przedstawiciel: P. Koch, abogada)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 20 września 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie T-839/16, Todorow/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 12 kwietnia 2017 r. przez Sławczo Asenowa Todorowa

(Sprawa C-188/17 P)

(2017/C 382/31)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sławczo Asenow Todorow (przedstawiciel: adwokat K. Mladenowa)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. Trybunał (dziesiąta izba) oddalił niniejszą skargę jako oczywiście niedopuszczalną.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 maja 2017 r. – Pedro Viejobueno Ibáñez i Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Sprawa C-245/17)

(2017/C 382/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Pedro Viejobueno Ibáñez i Emilia de la Vara González

Strona pozwana: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakończenie okresu zajęć dydaktycznych roku akademickiego można uznać za obiektywny powód uzasadniający odmienne traktowanie wyżej wspomnianych nauczycieli zatrudnionych w charakterze członków personelu tymczasowego w porównaniu z nauczycielami będącymi urzędnikami na stałe;
- 2) Czy niemożność skorzystania z urlopu w rzeczywistych dniach odpoczynku zastąpione wypłatą właściwego wynagrodzenia jest zgodna z zasadą niedyskryminacji tych nauczycieli zatrudnionych w charakterze członków personelu tymczasowego, w przypadku gdy stosunek pracy z nimi został zakończony na koniec okresu zajęć dydaktycznych;
- 3) Czy stosowanie abstrakcyjnej normy takiej jak zawarta w dodatkowym trzynastym przepisie ustawy regionalnej, Ley 5/2012, de 12 de julio, de Presupuestos Generales de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha para 2012 (ustawy budżetowej 5/2012 z dnia 12 lipca organu wykonawczego regionu Kastylii-La Manchy na rok 2012), która to norma ze względu na oszczędności budżetowe i realizację celów deficytu budżetowego, wśród innych środków, zawiesiła stosowanie porozumienia z dnia 10 marca 1994 r. zawartego między ministerstwem edukacji i nauki a związkiem zawodowym ANPE, opublikowanego w drodze uchwały z dnia 15 marca 1994 r. dyrekcji, de dyrekcji generalnej ds. personelu [BOMECA z dnia 28 marca 1994 r. (dziennik urzędowy ministerstwa edukacji i nauki)] w odniesieniu do wypłaty wynagrodzenia tytułem urlopu w lipcu i sierpniu odnośnie do zastępstw powyżej pięciu i pół miesiąca, oraz odnośnie do zajmowania wakujących stanowisk i nakłada obowiązek wypłaty urzędnikom tymczasowym zajmującym nieuniwersyteckie stanowiska nauczycielskie urlopu odpowiadającego 22 dniom roboczym, jeżeli powołanie w charakterze członka personelu tymczasowego nastąpiło na cały rok lub dniom odpowiadającym proporcjonalnie, jest zgodne z zasadą niedyskryminacji tych urzędników, którzy są objęci pojęciem pracowników zatrudnionych na czas określony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Nivelles (Belgia) w dniu 29 maja 2017 r. – Christine Canazza/Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Sprawa C-321/17)

(2017/C 382/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Nivelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christine Canazza